

De boerderij vroeger

Vroeger had je nog ouderwetse boerderijen. Er werd graan en veevoer verbouwd en je zag er allerlei dieren. De koeien en paarden liepen in de wei. Op het erf scharrelden kippen rond en de varkens rolden zich lekker in de modder. We noemen dat een gemengd bedrijf.

De boerderij nu

Tegenwoordig worden heel veel dieren van één soort gehouden. De verzorging gebeurt met machines en computers. Dat scheelt personeel, en dus geld. De boer krijgt niet zo veel geld voor het vlees en de melk. Daarom moet hij meer dieren houden. Er zijn boeren die koeien houden voor de melk. Andere boeren houden vee voor het vlees. Vaak wordt er op zo'n bedrijf maar één diersoort vetgemest. Veel dieren komen nooit meer buiten. Het is gewoon een dierenfabriek. We noemen dat de bio-industrie.

Kip

Een kip legt ongeveer 300 eieren per jaar. Het is dus de moeite waard om kippen te houden. Maar dan moet je er wel tienduizend in één hok stoppen. Anders levert het toch te weinig op. Zo'n kippenboerderij noemen we een legbatterij. De kippen zitten opgesloten in kleine kooitjes van gaas. Er passen precies vier kippen in een hokje. Op het gaas kunnen ze niet lekker scharrelen. Daarom pikken ze elkaar maar kaal, ook al zijn hun snavelpunten afgebrand. Officieel zijn deze legbatterijen in Europa verboden. Vleeskuikens leven meestal in een grote stal, waarin soms wel 50.000 dieren leven. In het begin hebben ze veel ruimte, maar al snel groeit de stal helemaal vol.

Kalf

Veel kalfjes worden kort na de geboorte bij de koe weggehaald en verkocht aan een 'kalvermesterij'. Daar komen ze meestal met een paar soortgenootjes tussen stalen stangen te staan, in een hok van ongeveer 2,5 bij 3 meter. Als het kalf tussen 6 en 12 maanden oud is wordt het geslacht en verkocht als 'kalfsvlees'. Een derde van de kalveren krijgt voer met meer ijzer. Hun vlees is daardoor niet wit en niet rood, het is roze.

Varken

Mestvarkens, dat zijn de varkens die vet-gemest worden om vlees van te maken, staan opgesloten in kale hokken met een betonnen of stalen vloer. Ze hebben geen stro om in te wroeten, ze komen nooit buiten en om ze rustig te houden, staan ze het grootste deel van de dag in het donker! Uit verveling bijten de varkens elkaar. Om te voorkomen dat ze elkaar te grote verwondingen toebrengen worden vaak de staarten van de varkens geknipt.